

ѣ іоуше далече сѣный, прѣща молѣнїе, и мѡлїсе за мїръ.

33 Такѡ прѡчее и сѣкой ѡ вѡсз, кѡйто се не ѡрече ѡ всѣмъ то си имѣнїе, не мѡже да вѣде мѡй оученїкъ.

34 Доврѡ (нѣщю) ѣ сольта: но ако сольта се ѡбезсоли, со цю ще да се ѡсоли:

35 Нїто за земаля та, нїто за гюбрѣ то ѣ потребна, вѣнз а иѣжрлатъ: кѡйто има оуши да слѣша, нѣка слѣша.

ГЛАВА 61.

И сѣчкї те мытарї и грѣшницѡ се прїеближавахъ при неѡ, да слѣшатъ.

2 И роптѣха Фарїсеї те и книжницѡ те, и говорѣха: зацѡ тѡа грѣшнѡ те прїїма, и ѣдѣ съ нїхъ.

3 И рече їмъ тѡа прїтча, и говорѣше: кѡй челоѡвѣкъ ѡ вѡсз, ако вѣ имѡлз стѡ сѡвцѡ, и загѣмъ мѡ се ѣднѡ ѡ нїхъ, не ѡстаѡ ли деѡеде сѣ те и дѣветъ вѡ пѡстѣна та, и ѡнѡ слѣдъ загѣбена та доклѣ да а намѣри:

4 И кѡто а намѣри, тѣра а на рамена та си и радѡбасѣ:

5 И кѡто си дѡйде вѡ кѡща та, повѣкѡ прїѡтели те и сосѣды те, и говорї їмъ: радѡбайтѣсе и вѣе съ мѣне, зацѡто си найдѡхъ загѣбена та сѡвцѡ.

6 Говѡримъ вѡ, зацѡ такаѡ радѡсть вѣѡа на неѡ то за ѣднѡгѡ грѣшника, кѡйто се покѡѡѡа, неѡели за деѡеде сѣ те и дѣветъ прѡѡеднѡ, на кѡйто не трѣѡѡѡа покѡѡнїе.

7 Или кѡѡ женѡ, кѡѡто има дѣсетъ дрѡхъмѡ, ако загѣмъ ѣднѡ дрѡхъма, не запѡлѡѡа ли свѣтїлникъ, и помїта кѡща та, и трѡси прїлѣжнѡ, додѣ да а намѣри;

8 И кѡгѡто а намѣри, повѣкѡѡа прїѡтелкї те и сосѣдкї те, и говорї: радѡбайтѣсе съ мѣне, зацѡто си намѣрїхъ загѣбена та дрѡхъма.

9 Такаѡ радѡсть, говорїмъ вѡ, вѣѡа предъ Ыгѣлы те Ыїїи за ѣднѡгѡ грѣшника, кѡйто се покѡѡѡа.

10 И рече: нѣкѡй челоѡвѣкъ їмѡше двѡма сѡноѡе.

11 И рече пѡ мѡлѣтѡ ѡ нїхъ на вѡщѡ си: сѡтче, дѡй мѡ дѣлѡтъ цѡто мѡ се пѡдѡ ѡ наслѣдїе то, и раздѣлї їмъ имѣнїе то.

12 И не по мѡѡго днї пѡслѣ соврѡ сїчкѡ пѡ мѡлѣтѡ сѡнъ, и ѡнѡде на далѣчна странѡ: и тѡмѡ разсыпѡ їмѡнѣ то си, зацѡто живѣѣше влѡднѡ.

13 И кѡто похѡрчї сїчкѡ, вѡдѣ глѡдъ голѣмъ вѡ сѡнѡл странѡ: и тѡй начнѡ совѣмъ да ѡскѡдѡѡа.

14 И ѡнѡде та се прїлѣпї при ѣднѡгѡ ѡ граждѡнїи те